Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

demoniacũ. soluitq; eũ. Di autẽ nutu J
sci uiri orationub' ẽtinuo exiit demon.
¶ t fact' ẽ isde homo partũ ñtte J corpore
san' preriq; uiã siuã glorificans dnm. simulq;
etiã uiri illi q illu ligatũ attulerant do
grãs agebant. J almifico uiro sco nycolao.

A amisso quida lumine cec' erat nõe
antonius qui cotidie sedebat ante
ecclam nichil uidens. Quẽ uidens
uir di nycolaũ interrogauit. Quot tẽporis
ẽ erq; amisso lumine ñ uides. Mox cec'
respondit. Dne mi. ecce anni tres ẽ erq;
ñ uidi lumẽ. J cuncta expendi mea diis
J nichil m, pfuit. Te seruus di eritimo cor
de ei cõpatiens dixit. Cur ñ credidisti scis.
J ecs san' sine pecunia. Respond ei cec'.
¶ ece pat' pcipe qd facia q; credo J fiduci
alit' tota spe in scos cõmit. to. Dic ei
scs uir. Credis amodo. qm possunt te in